

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การบริหารกองถ่ายภาพยนตร์แนวตลกของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์” เป็นการศึกษาแนวทางการบริหารกองถ่ายภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า เรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้า และเรื่องโปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า ซึ่งเป็นผลงานการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ว่ามีลักษณะการบริหารงานอย่างไร พร้อมทั้งมีการเปรียบเทียบการบริหารภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องอีกด้วยว่า มีการบริหารภาพยนตร์เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีมาเป็นกรอบในการศึกษา ได้แก่ แนวคิดการผลิตภาพยนตร์ แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายทำภาพยนตร์ แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์ตลกและการผลิตภาพยนตร์ตลก และทฤษฎีการบริหารทัศนเชิงพฤติกรรม โดยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ และทีมงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารในแต่ละขั้นตอน ผลการศึกษาที่ได้แบ่งเป็นดังนี้

1. การบริหารงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)
2. การบริหารงานการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)
3. การบริหารงานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)

ส่วนที่ 1 การบริหารงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

(Pre-production)

ขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มีการเตรียมงานในขั้นตอนนี้ ดังนี้

1. หลักพิจารณาการสร้างภาพยนตร์

การพิจารณาการสร้างภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ คำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างภาพยนตร์ 2 ปัจจัย คือ ความถนัด และตลาดภาพยนตร์ ก่อนที่จะมีการนำเสนอภาพยนตร์ต่อนายทุน (บริษัท อาร์เอส จำกัด มหาชน) ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มีความชอบเรื่องตลกเป็นการส่วนตัว ทำให้มีแรงบันดาลใจในการทำภาพยนตร์ และคิดว่าจะเข้าใจธรรมชาติของภาพยนตร์แนวนี้เป็นอย่างดี

ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวว่า “ผมชอบหนังตลก ซึ่งถ้าเราชอบเป็นส่วนตัวแล้วเราจะสนิทกับมัน จะใช้คำว่าถนัดก็ไม่ 100% แต่จะสนิทกับเรื่องตลก มองอะไรให้เป็นเรื่องอารมณ์ดี เห็นอะไรโง่ ๆ ตัว ก็คิดให้เป็นเรื่องตลก แหล่งของเรื่องมาจากชีวิต ใช้ความสนิทกับเรื่องตลกมาเรื่อยๆ” (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2551)

นอกเหนือจากความชอบและความถนัดแล้ว ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ยังคำนึงถึงตลาดภาพยนตร์ในช่วงเวลานั้น ๆ อีกด้วย ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 เป็นช่วงที่ภาพยนตร์แนวตลกกำลังเป็นที่นิยมของผู้ชม และสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ จึงเป็นช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมในการสร้างภาพยนตร์แนวตลก ทำให้เป็นเรื่องง่ายในการนำเสนอต่อนายทุน ขั้นตอนในการนำเสนอ นั้น เป็นการนำบทภาพยนตร์เรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้าที่เขียนเสร็จแล้วไปเสนอต่อผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ คือ นายสุรชัย เศรษฐีโชติศักดิ์ โดยใช้เวลาเพียง 1 วันในการนำเสนอ แต่ในการพิจารณาของทางบริษัทอาร์เอสนั้นใช้เวลาเกือบ 6 เดือนจึงได้รับการอนุมัติ

ส่วนภาพยนตร์เรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้า และโปงลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า มีขั้นตอนในการพิจารณาการสร้าง คือ นำเสนอไปที่บริษัท อวอง ซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องภาพยนตร์ของบริษัท อาร์เอสทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ได้เคยสร้างผลงานให้กับทางบริษัทอาร์เอสมาก่อนแล้ว ฉะนั้น ในการพิจารณาและอนุมัติการสร้างภาพยนตร์ทั้งสองนี้จึงใช้เวลาไม่นานนัก เพราะทางบริษัท อวอง เห็นว่าผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีฝีมือในการสร้างภาพยนตร์แนวตลก มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีแนวทางในการทำภาพยนตร์ที่ชัดเจน

2. การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มีการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ในลักษณะเดียวกันทั้ง 3 เรื่อง คือ หลังจากที่มีการอนุมัติการสร้างภาพยนตร์ก็จะมีการประชุมระหว่างทีมงานแต่ละฝ่ายถึงการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งในช่วงแรกจะเป็นการประชุมระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับงานศิลป์ และผู้กำกับภาพ ทั้งนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ได้อธิบายถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในภาพรวมของบทภาพยนตร์เพื่อให้แต่ละฝ่ายได้เข้าใจและนี่ภาพให้ออกถึงเรื่อง อารมณ์ และโทนของภาพยนตร์ก่อนที่จะกระจายกันไปทำงานตามที่ตนเองรับผิดชอบ โดยผู้กำกับงานศิลป์จะเป็นผู้ออกแบบและควบคุมการทำงานของฝ่ายศิลป์ทั้งหมด ได้แก่ ฝ่ายจัดหาสถานที่ ฝ่ายคัดเลือกนักแสดง และฝ่ายเสื้อผ้าหน้าผม จากนั้นแต่ละฝ่ายก็จะดำเนินการไปตามหน้าที่ของตน แล้วค่อยกลับมาประชุมใหญ่กันอีกครั้งเพื่อนำสิ่งที่ตนเองได้ไปทำการศึกษาหรือหาข้อมูลมาแล้วนำเสนอต่อทีมงานทุก ๆ ฝ่าย

เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันก่อนการเปิดกล้องถ่ายทำจริง ซึ่งการทำงานของทุกๆ ฝ่ายนั้นจะต้องอยู่ภายในงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ โดยผู้อำนวยการสร้างเป็นผู้ควบคุมและดูแลในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ระยะเวลาในการวางแผนในแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วย การคิดงานภาพยนตร์ 6 เดือน ถ่ายทำภาพยนตร์ 3 เดือน และการตัดต่อภาพยนตร์ 3 เดือน รวมทั้งสิ้นเป็นเวลา 1 ปี

3. บทภาพยนตร์

โดยทั่วไปบทภาพยนตร์แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่แต่งเองขึ้นมาใหม่ กับส่วนที่มีผู้ประพันธ์ไว้แล้ว โดยผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ เลือกที่จะใช้บทที่คิดขึ้นเองมากกว่าที่จะใช้บทที่มีอยู่แล้ว เพราะต้องการให้บทภาพยนตร์มีความทันสมัย เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และที่สำคัญฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์เชื่อว่าการใช้บทที่คิดขึ้นเองนั้นจะทำให้เข้าใจภาพยนตร์ของตนมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายทอดเนื้อเรื่องไปยังทีมงานได้ง่ายขึ้น เพราะเกิดจากความคิดของตนเอง ดังนั้น ผู้ที่คิดบทภาพยนตร์เรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้า คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ ส่วนผู้ที่เขียนบทภาพยนตร์ คือ พิง ลำพะเพลิง โดยในขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ผู้กำกับภาพยนตร์จะอธิบายโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ และเล่าให้ผู้เขียนบทฟังว่าต้องการเนื้อเรื่องแนวตลก โดยใช้กลุ่มนักแสดงตลกเป็นผู้ดำเนินเรื่อง จากนั้นผู้เขียนบทก็จะไปเขียนตามผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการ ภาพยนตร์เรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้าเป็นเรื่องราวของกลุ่มนายตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษที่ต้องแฝงตัวเข้าไปในโรงพยาบาลบ้าหลังจากทราบว่าจะมีเหตุระเบิดเกิดขึ้นในโรงพยาบาลแห่งนี้ นอกจากนั้นก็ยังมีความมีคนอีกสองกลุ่มที่แฝงตัวเข้ามาในโรงพยาบาลแห่งนี้ด้วยวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน คือ หมอผีที่แฝงตัวมาตามหาหม่อมแม่ภาค และชาวกระเหรี่ยงกลุ่มเอฟโฟว์ ซึ่งวางแผนเข้ามาปล้นสถานที่ ในที่สุดกลุ่มตำรวจก็จับมือวางระเบิดพร้อมทั้งทุระเบิดได้ ด้วยความช่วยเหลือจากกลุ่มกะเหรี่ยง และกลุ่มกะเหรี่ยงก็เดินทางกลับดอยหลังจากได้รับความช่วยเหลือในการฟื้นฟูหมู่บ้านและมีงานทำ และหมอผีได้ออกเดินทางไปหาผีเพื่อมาเป็นคนรับใช้ต่อไป

สำหรับเรื่องสแนปสนิท ศิษย์สายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์เลือกที่จะใช้บทที่คิดขึ้นเองโดยจะวางโครงเรื่องไว้คร่าว ๆ และให้ผู้เขียนบทภาพยนตร์นำไปเขียนต่อ ซึ่งผู้เขียนบทยังคงเป็น พิง ลำพะเพลิง ที่เขียนบทภาพยนตร์เรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้าเช่นกัน โดยขั้นตอนในการเขียนบทจะแตกต่างจากเรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้า กล่าวคือเรื่องนี้ขั้นตอนการเขียนบทจะมีอยู่ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรก ผู้กำกับภาพยนตร์เล่าโครงเรื่องที่ต้องการให้ผู้เขียนบทได้ทราบ ขั้นที่สอง ผู้เขียนบทนำความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ไปเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์ที่ชัดเจนขึ้น ขั้นตอนที่สาม นำบทภาพยนตร์ที่เขียนเสร็จแล้วให้ผู้กำกับภาพยนตร์พิจารณา แก้ไข และปรับบทอีกครั้ง จนเป็นบทภาพยนตร์ที่พร้อมจะนำไปถ่ายทำ

ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ให้ความเห็นว่า

ชีวิตการทำงานของผมเหมือนจะเริ่มที่เรื่องสแนปช็อตดิษย์สายหน้า อย่างเช่น บทภาพยนตร์เรื่องนี้ผมจะพล็อตและคิดเรื่องทั้งหมดในหัวสมองก่อนและพูด โดยไม่ได้พิมพ์ให้คนเขียนบทฟัง แล้วคนเขียนบทจะเขียนบทมา ซึ่งบทที่เขียน มาเป็นตัวหนังสือแล้วจะไม่เหมือนกับเวลาที่เราคิดและพูดในตอนแรก มันเป็น สิ่งที่คนเขียนบทเป็นด้วยเหมือนกัน เราทำกระดาษที่คนเขียนบทเขียนมาแล้วมา ทำให้เป็นสิ่งที่เราคิดและพูดในตอนแรกอีกทีหนึ่ง (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2551)

ภาพยนตร์เรื่องสแนปช็อตดิษย์สายหน้าเป็นเรื่องราวของสนิทที่มีอาชีพขาย ก๋วยเตี๋ยวที่มีความฝันอยากเป็นนักชกมวยที่มีฝีมือคนหนึ่ง แต่เขาก็เป็นได้แค่นักมวยที่ไม่เคยสัมผัส ชัยชนะในการชกสักครั้งในชีวิต จึงทำให้ถูกคนดูตั้งฉายาว่า “หลับสนิทดิษย์หามลง” นักมวยที่แพ้ ตลอดกาล แต่ด้วยความที่เขามีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะเป็นนักชกมวยให้ได้ ประกอบกับมี เพื่อน ๆ ช่วยให้การคำแนะนำเสมอ จึงทำให้เขาได้เรียนรู้ในวิธีการชกมวยมากยิ่งขึ้น และสามารถ พัฒนาฝีมือในการชกมวยของตนเองมากขึ้น และถึงแม้ว่าสนิทจะไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพ นักมวย เพราะไม่เคยชกมวยชนะสักครั้งเลย แต่สนิทก็ประสบความสำเร็จในอาชีพพ่อค้าขาย ก๋วยเตี๋ยว จนสามารถมีกิจการใหญ่โต และมีความสุขกับชีวิตครอบครัว

เรื่องไปลงสะดึง ลำซึ่งสายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์เลือกที่จะใช้บทที่คิดขึ้นเอง โดยจะวางโครงเรื่องไว้คร่าว ๆ และให้ผู้เขียนบทภาพยนตร์นำไปเขียนต่อ ซึ่งผู้เขียนบทคือ พิง ลำพะเพลิง และมีขั้นตอนในการเขียนบทอยู่ 3 ขั้นตอนเช่นกัน คือ โดยในการเขียนบทภาพยนตร์ เรื่องนี้ใช้เวลาประมาณ 6 เดือนนับเป็นการเขียนบทที่ใช้เวลานานพอควร ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็น เรื่องราวของโรงภาพยนตร์แห่งหนึ่งที่ใกล้จะปิดตัวลงเพราะมีฝีมือออกอวดจนไม่มีผู้ชม ทำให้ หลานชาย (โตมร) เจ้าของโรงหนังคิดที่จะขายโรงหนังแห่งนี้ แต่สุดท้ายเขาทราบว่าโรงภาพยนตร์ แห่งนี้มีความผูกพันกับลุงของเขาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นโรงภาพยนตร์ที่ลุงและเพื่อนได้ร่วมกัน สร้างขึ้นมาด้วยความรักในภาพยนตร์ แต่เพื่อน ๆ กลับประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ลุงจึงคิดที่จะเก็บ รักษาโรงภาพยนตร์ไว้เพื่อเป็นความทรงจำที่ดีต่อเพื่อนที่จากไป ซึ่งเมื่อโตมรเข้าใจเรื่องทั้งหมดจึง ตัดสินใจไม่ขายโรงภาพยนตร์ ทั้งยังรักษาและปรับปรุงโรงภาพยนตร์ให้ดีขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้ามาชม ภาพยนตร์อีกครั้ง

4. การคัดเลือกนักแสดง

ในการคัดเลือกนักแสดงหลักและนักแสดงประกอบของภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้านั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จะเป็นคนเลือกนักแสดงหลักเอง โดยดูจากลักษณะของนักแสดงให้ตรงกับตัวละครในภาพยนตร์ให้มากที่สุด เพื่อความสมจริงของตัวละคร (ซึ่งหากผู้กำกับภาพยนตร์ไม่สามารถคัดเลือกได้ก็จะให้ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงเป็นผู้คัดเลือก และผู้กำกับภาพยนตร์จะนำมาพิจารณาอีกที) ส่วนนักแสดงประกอบฝ่ายคัดเลือกนักแสดงเป็นผู้คัดเลือก โดยไม่ต้องผ่านผู้กำกับภาพยนตร์

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้แสดงทัศนะว่า “การคัดเลือกนักแสดง ผมจะมีคนที่อยู่ในจินตนาการของผม นักแสดงหลัก ๆ คีย์ของเรื่องที่จะพาไป คาแรกเตอร์ใกล้เคียงกับจินตนาการของผม บิดก็ไม่เยอะ บางทีนี่ก็เป็นเค้าตั้งแต่เขียนบท ไม่สามารถจับใครมาพลิกได้ขนาดนั้น” (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2551)

การคัดเลือกนักแสดงหลักในเรื่องนี้ ได้แก่ ซาร่า มาลากุล เลน (เกวลิน) ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ได้ให้เหตุผลที่เลือกนักแสดงผู้นี้มารับบทเป็นนางเอกในเรื่อง เพราะต้องการนักแสดงที่มีชื่อเสียงและหน้าตาสวย เพื่อดึงดูดให้ผู้ชมเข้ามาชมภาพยนตร์เรื่องนี้ นอกจากนี้ นางเอกในเรื่องมีอาชีพเป็นพยาบาลที่มีบุคลิกเรียบร้อย นิ่ง ๆ และอ่อนหวาน ซาร่าจึงเหมาะสมกับบทนี้มากที่สุด ส่วนนักแสดงนำที่เป็นกลุ่มตลก ได้แก่ เทพ โพธิ์งาม (สุภาพ) จิม ชวนชื่น (พิทักษ์) และค่อม ชวนชื่น (สันติ) เป็นต้น โดยนักแสดงตลกเหล่านี้ผู้กำกับภาพยนตร์นำเข้ามา มีบทบาทเป็นนักแสดงนำก็เพื่อต้องการให้ภาพยนตร์มีความสนุกสนาน ดังนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงให้ความสำคัญอย่างมากกับการคัดเลือกที่นักแสดงตลก ซึ่งจะต้องเป็นนักแสดงมืออาชีพ มีความสามารถในการแสดงตลกให้คนดูรู้สึกคล้อยตามได้ เพราะกลุ่มนักแสดงตลกเหล่านี้จะมาเป็นตัวชูโรงในภาพยนตร์ให้มีความตลกยิ่งขึ้น

ส่วนภาพยนตร์เรื่องแสนสนทศิษย์สายหน้า การคัดเลือกนักแสดงจะดูจากลักษณะของตัวละครในภาพยนตร์เป็นหลัก และมองหาดูว่านักแสดงคนใดมีบุคลิกภาพใกล้เคียงหรือสอดคล้องกับตัวละครนั้น ๆ ซึ่งนักแสดงนำชายในภาพยนตร์ คือ แดน วรเวช ดานุวงศ์ (สนิท) การที่ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ได้เลือกแดนเข้ามาเป็นพระเอก เนื่องจากว่าลักษณะตัวละครในเรื่องเป็นคนที่มีความหึง ๆ เป็นคนจะเชิงเทรา ซึ่งตัวแดนเองก็มีบุคลิกภาพเช่นนี้เหมือนกันที่ดูเป็นคนหึง ๆ ไม่ค่อยพูด ผิวคล้ำเหมือนคนต่างจังหวัด และฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์มองว่าแดนเป็นนักแสดงที่มีความน่ารักหรือมีเสน่ห์ในตัวเอง ฉะนั้น จึงน่าจะเหมาะกับบทพระเอกในเรื่องนี้ ส่วนนักแสดงนำหญิง คือ จำ ญัฐฐาวิรุณช ทงมี (สวย) ตัวละครตัวนี้ผู้กำกับภาพยนตร์เห็นว่า

ไม่ได้มีบุคลิกภาพที่โดดเด่นหรือชัดเจนมากนัก ฉะนั้น ในการเลือกจำเข้ามารับบทบาทเป็นตัวละครนี้ ก็เพราะเห็นว่าจำเป็นผู้หญิงที่สวยแบบธรรมชาติ เหมาะกับตัวละครที่ใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัด อีกทั้งอยากให้จำมาแสดงในบทบาทที่แตกต่างไปจากบุคลิกของตัวเองอย่างสิ้นเชิง เช่น ให้มาเล่นบทตลก เป็นผู้หญิงเป็น ๆ ที่ลุกขึ้นมาเดินท่าบ้า ๆ บอ ๆ แบบที่ผู้ชมไม่เคยเห็นมาก่อนตั้งแต่อยู่วงการบันเทิงมา ส่วนนักแสดงตลกที่เข้ามาเล่น ได้แก่ โก๊ะตี๋ อารามบอย (สอง) ค่อม ชวนชื่น (สิทธิ์) และจิ้ม ชวนชื่น (เสนาะ) ซึ่งจะมาช่วยสร้างสีสันและความตลกให้กับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ก็ยังคงมีความเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพของทีมนักแสดงตลกเหล่านี้อยู่แล้ว อีกทั้งเคยร่วมงานกันมาแล้วในครั้งก่อน จึงเลือกทีมนักแสดงตลกชุดเดิมให้มาร่วมงานกันอีกครั้ง ส่วนนักแสดงประกอบคนอื่น ๆ ผู้กำกับภาพยนตร์ได้ให้ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงเป็นผู้คัดเลือกโดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์อีกครั้ง

สำหรับภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดั่ง ลำซึ่งสายหน้า การคัดเลือกนักแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้จะแตกต่างจากสองเรื่องที่ผ่านมา คือ ทั้งพยัคฆ์ร้ายสายหน้า และแสนสนทศิษย์สายหน้า จะมีการวางโครงเรื่องเอาไว้ก่อนแล้วจึงคัดเลือกนักแสดง แต่เรื่องโปงลางสะดั่ง ลำซึ่งสายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์ได้วางตัวนักแสดงหลักเอาไว้ก่อน จึงเขียนบทภาพยนตร์โดยผูกเรื่องให้เข้ากับตัวละครหลักทั้งสาม คือ อี๊ด (โตมร) ลาล่า (หวาน) และลู่อู (เบรียว) แห่งวงโปงลางสะออน นอกจากวงโปงลางสะออนจะเป็นนักแสดงหลักแล้ว ยังมีนักแสดงหลักอีก 2 คน ได้แก่ ปีม กวีตันจรรักษ์ (วิน) และไหม วิสา สารสาท (พลอย) ซึ่งเหตุผลที่เลือกนักแสดงทั้งสองคนนี้ เนื่องจากเห็นว่าปีมนั้นมีบุคลิกที่ดูซื่อ ๆ ใส ๆ แต่ซ่อนความน่ารักไว้ในตัวเอง อีกทั้งต้องเลือกนักแสดงที่น่าจะเข้ากันได้กับนักแสดงหลักอย่างอี๊ด โปงลางสะออน (คนหนึ่งต้องหล่อ ส่วนอีกคนต้องไม่หล่อ) จึงได้ติดต่อให้ปีมมารับบทบาทพระเอกในภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนนางเอก (ไหม) ด้วยบุคลิกของตัวละครที่ดูโก๊ะ ต้องๆ แต่หน้าตาน่ารัก จึงเลือกไหมมารับบทนางเอก เพื่อให้มาช่วยเสริมภาพยนตร์มีความสมบูรณยิ่งขึ้น ส่วนทีมนักแสดงตลก ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ก็ยังคงเลือกกลุ่มนักแสดงเดิม ด้วยความเชื่อมั่นในฝีมือลายมือนักแสดงกลุ่มนี้ว่าจะสามารถทำให้คนดูรู้สึกขบขันไปกับภาพยนตร์อย่างกลมกลืนที่สุด และสำหรับนักแสดงประกอบอื่นก็จะเหมือนกับภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ที่จะให้ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงเป็นผู้คัดเลือกโดยไม่ต้องผ่านผู้กำกับภาพยนตร์

นอกจากผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ จะเชื่อมั่นในความสามารถของนักแสดงแต่ละเรื่องแล้ว ตัวนักแสดงเองก็ต่างมีความเชื่อมั่นในตัวผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ เช่นกัน โดยเฉพาะทีมนักแสดงตลกที่ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ให้ความสำคัญอย่างมากกับการเลือกทีมนักแสดงตลกทั้งหมด เพราะ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ เชื่อว่า นักแสดงตลกคือกลไกสำคัญที่

ทำให้ภาพยนตร์ของเขามีความตลกและสนุกสนาน ซึ่งที่นักแสดงตลกในภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องของผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์เองก็ชื่นชอบและเชื่อมั่นในฝีมือของฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มาโดยตลอด ถึงตอบรับเล่นภาพยนตร์ที่ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ กำกับทุกเรื่อง

จิม ชวนชื่น นักแสดงจากภาพยนตร์ เรื่อง พยัคฆ์ร้ายสายหน้า แสบสนิท ศิษย์สายหน้า และ ไปกลางสะดิ่ง ล้ำซึ่งสายหน้า ได้พูดถึงฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ไว้ว่า

เราเชื่อในผู้กำกับที่เราไว้ในเนื้องานของเขาเราก็เลยมีความเชื่อมั่น เชื่อในทิศทางความคิดและงานของเขา การทำงานด้วยแล้วมีความสุข เหตุและผลของเขาจะมีอยู่เสมอในงาน เราไม่ต้องสกรีนอะไรมา อีกอย่างเลยเราก็รู้อยู่แล้วว่าเขาเป็นอย่างไร เขาก็รู้ว่าเราเป็นอย่างไร การที่ยอร์ช (ฤกษ์ชัย) จะเอาใครมาร่วมงานนั้น เขาค่อนข้างที่จะรู้จักตัวตนของนักแสดงอยู่แล้ว อะไรเพื่ออะไร เขาเป็นอย่างไร เหมาะสมไหม ตัวละครนั้นเป็นอย่างไร ไม่มีอยู่แล้ว ซึ่งยอร์ชเขาจะไม่ได้ดูที่ความดังเป็นหลัก แต่จะดูที่คาแรกเตอร์และความเหมาะสมในตัวละครนั้น ๆ เป็นหลักมากกว่า ซึ่งความดังของนักแสดงก็อาจจะเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งเท่านั้นเอง เราก็เลยเชื่อมั่นในฝีมือการทำหนังของยอร์ชมาตลอด ฉะนั้นถ้ายอร์ชติดต่อมา รับเล่นแน่นอนอยู่แล้ว (จิม ชวนชื่น, สัมภาษณ์, 18 ธันวาคม 2551)

จตุรงค์ มกจ๊ก นักแสดงตลกอีกท่านหนึ่งจากภาพยนตร์ทั้งสามเรื่อง ได้กล่าวถึงความเชื่อมั่นที่มีต่อผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ดังนี้

ถ้าหนังของยอร์ชติดต่อมาให้พี่เล่นนะ ไม่ต้องคิดเลย เรียกว่าไม่ต้องอ่านบท ไม่ต้องคุยกันเรื่องค่าตัว พี่รับเล่นแน่นอน เพราะพี่เองเชื่อมั่นในฝีมือของยอร์ช ก่อนที่ยอร์ชจะเชื่อในฝีมือของพี่ แล้วมาเลือกพี่ไปเล่นหนังของเขาเสียอีก อีกอย่างยอร์ชเขาเป็นคนเก่งที่ชอบในความตลก เขาจึงทำทุกเรื่องให้เป็นเรื่องง่าย แม้แต่เรื่องยากๆ เขาเองก็สามารถทำให้เป็นเรื่องง่ายได้ ฉะนั้นทำงานกับเขาแล้วมีความสุข (จตุรงค์ มกจ๊ก, สัมภาษณ์, 18 ธันวาคม 2551)

5. สถานที่ถ่ายทำ

หน้าที่ของฝ่ายสถานที่คือเป็นผู้จัดหาสถานที่ที่ตรงกับความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์เป็นอันดับแรก โดยผู้กำกับภาพยนตร์จะอธิบายถึงบทภาพยนตร์ และสถานที่ที่ต้องการอย่างคร่าว ๆ ให้กับผู้กำกับงานศิลป์ได้ทราบในตอนแรก แล้วผู้กำกับงานศิลป์จะไปอธิบายให้ฝ่ายจัดหาสถานที่รับทราบ แต่ถ้าหากไม่สามารถจัดหาสถานที่ถ่ายทำที่ตรงกับความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ได้ ก็จะมีการประชุมหารือกันระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์และ

ฝ่ายจัดหาสถานที่เพื่อหาสถานที่ที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดเพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่องที่ได้วางไว้ และกรณีที่
ไม่สามารถหาสถานที่ที่เหมาะสมได้จริง ๆ ผู้กำกับภาพยนตร์ก็จะมีการปรับบทเพื่อให้เข้ากับ
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ๆ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า เนื้อเรื่องโดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้น
ที่โรงพยาบาลบ้า เพราะเป็นเรื่องราวของกลุ่มคนสามกลุ่มที่แฝงตัวเข้าไปในโรงพยาบาลด้วย
วัตถุประสงค์ต่าง ๆ สถานที่ถ่ายทำหลักจึงอยู่ที่โรงพยาบาลบ้า

สำหรับเรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้า ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นใน
ต่างจังหวัด ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ได้กำหนดให้ว่าต้องการสถานที่หลักของเรื่องให้
เป็นสถานที่ที่ดูเก่า ๆ มีกลิ่นอายของความเป็นต่างจังหวัด แต่ต้องแฝงไปด้วยบรรยากาศที่น่ารัก
อบอุ่น ดังนั้น สถานที่ถ่ายทำจึงมาลงตัวอยู่ที่ตลาดเก่าของจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีสถานที่สำหรับ
ถ่ายทำจากต่าง ๆ ครอบคลุม อาทิ บ้านนางเอก บ้านพระเอกซึ่งเป็นร้านก๋วยเตี๋ยว รวมทั้งค้ายมวดยที่
พระเอกขึ้นชกมวย

ส่วนเรื่องโปงลางสะดึง ล้ำซิงสายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์
ต้องการโรงภาพยนตร์ที่ใช้เป็นสถานที่หลักในการดำเนินเรื่อง โดยให้เป็นโรงหนังเก่า ๆ ย้อนยุค จึง
ต้องหาโรงภาพยนตร์ที่ดูล้ำสมัย และเซ็กซี่ ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบัน เพราะตามเนื้อเรื่องได้สมมติให้
ในยุคนั้นเป็นยุคเฟื่องฟูของภาพยนตร์ ซึ่งในตอนแรกนั้นได้จัดหาสถานที่ถ่ายทำที่เป็นโรงหนังอยู่
หลายแห่ง ซึ่งมีตัวเลือกได้แก่ โรงหนังสยาม โรงหนังลิโด แต่ทั้งสองสถานที่นี้ผู้กำกับงานศิลป์และ
ผู้กำกับภาพยนตร์เห็นว่าเป็นโรงหนังเก่าก็จริงแต่เป็นโรงภาพยนตร์ที่ใหญ่และหรูเกินไป ดังนั้น จึง
มาลงตัวอยู่ที่โรงภาพยนตร์ย่านงามวงศ์วาน แต่เนื่องจากโรงภาพยนตร์แห่งนี้อนุญาตให้ถ่ายทำได้
เพียงด้านหน้าของโรงภาพยนตร์เท่านั้น ดังนั้น ฉากด้านในโรงภาพยนตร์จึงต้องถ่ายทำที่โรง
ภาพยนตร์ย่านดินแดงแทน

6. เสื้อผ้า

เสื้อผ้าของนักแสดงนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์จะให้ความสำคัญกับ
เสื้อผ้าของนักแสดงหลักมากกว่านักแสดงประกอบ เพราะถ้าหากได้เสื้อผ้าของนักแสดงหลักแล้ว
เสื้อผ้าของนักแสดงประกอบก็จะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยเริ่มแรกผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย
พวงเพ็ชร์จะอธิบายถึงบทภาพยนตร์ รวมทั้ง อารมณ์และโทนของภาพยนตร์ให้กับผู้กำกับงานศิลป์
ได้ฟังเพื่อที่ผู้กำกับงานศิลป์ จะได้ไปอธิบายให้กับผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดงฟังอย่าง
คร่าว ๆ และอธิบายถึงความคิดรวบยอด (Concept) ว่าต้องการเสื้อผ้านักแสดงเป็นแบบใด จากนั้น
ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายจะเป็นผู้ดำเนินการจัดหาเสื้อผ้า หากไม่ได้เสื้อผ้าง่าย ๆ ทั่วไปก็จะมี
ประชุมกัน ซึ่งในขั้นแรกอาจจะมีการหาเสื้อผ้าที่ใกล้เคียงกัน แต่ถ้าหากยังไม่สามารถหาได้อีกก็

อาจจะมีการตัดชุดใหม่แทนการสั่งจากร้านเสื้อผ้าต่างๆ ซึ่งผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดง จะเป็นผู้ควบคุมดูแล ฝ่ายช่างแต่งหน้าทำผมนักแสดงให้เป็นไปตามบทบาทภาพยนตร์ และเข้ากันกับเสื้อผ้าที่ได้จัดหา มา ทั้งนี้ ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดงจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้กำกับภาพยนตร์เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้กำกับภาพยนตร์

ดังที่ผู้กำกับฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ กล่าวไว้ ดังนี้

เรื่องเสื้อผ้า ผมก็จะบอกจินตนาการของเราไปก่อน คือ คุยกับฝ่ายศิลปกรรม เขาก็จะทำการจินตนาการต่อและก็มาทำให้เห็นเป็นภาพ นำเสนอให้เราดู ค่อยๆ ช่วยกันไปแล้วเอาสิ่งที่ได้มาทั้งหมดตั้งแต่ต้นมาคุยกับโปรดิวเซอร์ แล้วก็ทำให้ลงตัวในงบประมาณที่เรามีให้ลงตัว เราทำยังไงให้จินตนาการของเราอยู่ในงบนั้น แพงไปก็แต่งแก้ไขปรับปรุง (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

เรื่องพัคส์ร้ายร้ายสายหน้า มีการจัดวางเสื้อผ้าของตัวแสดงหลักภายใต้แนวความคิดเพี้ยน ๆ บ้า ๆ แต่ดูเก๋ ๆ เท่ ๆ เพราะเรื่องราวโดยส่วนใหญ่ของภาพยนตร์จะเกิดขึ้นที่โรงพยาบาลบ้า อีกทั้งจุดขายของภาพยนตร์อยู่ที่ความตลกล้อเลียน ๆ การแต่งกายจึงต้องดูแปลกตา โดยมีการเน้นสีสันเสื้อผ้าให้ดูสดใสเพื่อการเฟื่องสีสันให้กับนักแสดง แต่ตัวนางเอกซึ่งเป็นนางพยาบาลที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลนั้นก็แต่งชุดนางพยาบาลทั่วไป

สำหรับภาพยนตร์เรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้า โจทย์ของการจัดวางเสื้อผ้าของตัวแสดงในเรื่องจะอยู่ที่ความเป็นชาวบ้าน เสื้อผ้าสำหรับชุมชนเล็ก ๆ ที่อยู่นอกเมือง ฉะนั้น เสื้อผ้าของนักแสดงจะต้องดูเป็นธรรมชาติ สบาย ๆ ไม่หวือหวาเกินไป โดยเสื้อผ้าของนางเอกจะแฝงความเป็นนักกีฬา (Sport) เอาไว้ในตัวด้วยเพราะตัวละครนางเอกนั้นเป็นลูกสาวของนักมวย จึงต้องน่ารักเป็นธรรมชาติ และมีความทะมัดทะแมงคล่องตัว ส่วนพระเอกนั้นเป็นพ่อค้าขาย ก๋วยเตี๋ยว เสื้อผ้าจึงต้องดูสบาย ๆ กางเกงขาสั้น เสื้อยืดง่าย ๆ ง่าย ๆ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักแสดงร่วมคนอื่น ๆ ก็ต้องดูเป็นธรรมชาติ สบาย ๆ ให้เข้ากับเนื้อเรื่อง โดยโทนสีของเสื้อผ้าก็ต้องไม่จัดจ้านมากเกินไปเช่นกัน สีของเสื้อผ้าจึงต้องออกแนวทึม ๆ หม่น ๆ ด้วยเพราะภาพยนตร์เป็นโทนธรรมชาติ เสื้อผ้าจึงต้องดูเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกัน

ส่วนการจัดวางเสื้อของนักแสดงในภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า จะเน้นเป็นเสื้อผ้าสีสดใสหลากหลายสี โดยจะมีการใช้สีสันทนตัวละคร เช่น เบรียวและหวาน (ลาล่า และลู่วู๋ วงโปงลางสะออน) ตัวละครหวานจะมีการใช้สีชมพูแทนตัวละคร ส่วนเบรียวก็จะใช้

สีม่วง สำหรับนางเอกจะเน้นเป็นโทนกลาง ๆ อย่างขาวดำ ส่วนนักแสดงชายอีกสองคนซึ่งเป็นตัวเดินเรื่อง คือ อี๊ด วงโปงลางสะออน ก็จะใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายทุกสี และมีม กวี ในเรื่องเป็น คนขับแท็กซี่ก็จะแต่งกายแบบที่คนขับแท็กซี่แต่ง

วุฒินันท์ คุ่มอาตมดี ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดง (Stylish) ภาพยนตร์เรื่อง แสบสนิท ศิษย์ส่ายหน้า และ โปงลางสะดัง ถ้าซึ่งส่ายหน้า กล่าวว่า

เสื้อผ้าที่เราจัดเตรียมมานั้นนอกจากจะผ่านความเห็นชอบของผู้กำกับในเบื้องต้นแล้ว อีกขั้นตอนสำคัญจะอยู่ที่วัน Fitting (ลองเสื้อผ้า) ของนักแสดง ซึ่งในวันนั้น จะมีทั้งผู้กำกับ ผู้ช่วยผู้กำกับ Production Design และตากล้องมากันครบ เพราะว่าฝ่ายเสื้อผ้าจะต้องจัดเตรียมเสื้อผ้าทั้งหมดมาให้กับนักแสดงลองในวันนั้น ซึ่งเราจะต้องเตรียมเสื้อผ้ามาให้หมดทุกชุดทุกฉาก ซึ่งถ้าหากนักแสดงเขาลองแล้วไม่เข้ากับเขา เราก็ต้องเปลี่ยน เช่น เสื้อผ้าของจำในหนังเรื่องแสบสนิท ครั้งแรกจำใส่แล้วดูไม่เข้ากับรูปร่างของจำ เราก็ต้องไปเปลี่ยนมาใหม่ ฉะนั้นเสื้อผ้าในหนังนอกจากจะต้องเข้ากับบทแล้ว จะต้องเข้ากับนักแสดงด้วยแล้วในวัน Fitting นอกจากจะลองเพื่อความเหมาะสมแล้ว ยังถือเป็นการลองไซส์ (Size) ไปในตัว เพื่อที่หน้ากองจะได้ไม่มีปัญหา นักแสดงใส่เสื้อผ้าไม่ได้ (วุฒินันท์ คุ่มอาตมดี, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

7. การกำกับภาพ

การกำกับภาพ ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ จะอธิบายให้ผู้กำกับภาพทราบถึงความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องว่าต้องการให้ภาพในภาพยนตร์ออกมาเป็นอย่างไร ต้องการใช้แสง สี มากน้อยแค่ไหน ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์นั้นจะเกิดจากความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และความคิดของผู้กำกับภาพหรือตากล้อง โดยก่อนถ่ายทำนั้นผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพจะมีการพูดคุยร่วมกันถึงเรื่องอารมณ์และโทนสีของภาพยนตร์ เพื่อให้ผู้กำกับภาพซึ่งจะทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้นจินตนาการภาพให้ออกว่าจะนำเสนอภาพออกมาอย่างไร โดยส่วนใหญ่แล้วนั้น ภาพยนตร์ของฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ต้องการภาพและแสงที่ดูเป็นธรรมชาติ เพราะด้วยความที่เป็นภาพยนตร์ตลก จึงไม่ต้องการภาพที่ต้องใช้เทคนิคในการปรับเปลี่ยนมากเหมือนอย่างภาพยนตร์แนวผี หรือภาพยนตร์แนวแฟนตาซี ซึ่งหากกรณีภาพ สี หรือแสงไม่สามารถเป็นไปตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ได้ ก็อาจจะมีการแก้ไขไปตามสถานการณ์ไป เช่น ใช้เทคนิคเข้าช่วยในขั้นตอนการลงสีในภาพยนตร์ เป็นต้น

ไพบูลย์ ภูประดับ ผู้กำกับภาพ ภาพยนตร์เรื่อง แสบสนิท ศิษย์สายหน้า และ
โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ตนเอง ดังนี้

หน้าที่ของผู้กำกับภาพ หรือตากล้องอย่างเรา นอกจากจะดูแลในเรื่องของภาพ
มุมภาพและ องค์ประกอบของภาพแล้ว แสงก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าแสงจะ
เป็นตัวบอกอารมณ์ของหนัง ฉะนั้นนอกจากจะเป็นตากล้องแล้ว เรายังต้องรับ
บทบาท Gaffer ดูแลในเรื่องการจัดแสง จัดไฟของหนังด้วย เราจะต้อง Design
(ออกแบบ) แสงให้กับหนัง ซึ่งโดยส่วนใหญ่หนังของพี่อริชเขาจะเน้นความเป็น
Realistic (ความจริง/ธรรมชาติ) ฉะนั้น การจัดแสงก็ต้องดูเป็นธรรมชาติ แล้วที่
สำคัญเลยก็คือ แสงจะต้องนุ่มๆ ไม่กระด้าง เพราะว่าคนดูจะได้ดูแล้วสบายตา
การ Block shot (การวางจุดถ่ายทำ) ถือว่าเป็นอีกอย่างที่สำคัญมากๆ เพราะทำ
ให้เรามองเห็นสิ่งที่เราจะถ่ายทำล่วงหน้า รู้ว่าในสถานที่นี้เราควรวางกล้อง
อย่างไร มีพื้นที่ในการวางอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการถ่ายทำหรือไม่ จัดไฟแบบ
ไหน นักแสดงควรเดินเข้าออกทางไหนในฉาก ๆ นี้ (ไพบูลย์ ภูประดับ,
สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

การกำกับภาพในภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า จะเป็นภาพที่เป็นธรรมชาติ
เพราะเนื้อเรื่องในภาพยนตร์เป็นภาพที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน ฉะนั้น ภาพ สี แสง จึงเป็นภาพที่
เกิดขึ้นจากการถ่ายภาพยนตร์ตามธรรมชาติ ไม่ต้องมีการปรับโทนของภาพมากนัก

ภาพยนตร์เรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้านั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์
ต้องการให้โทนของภาพออกไปทางโทนสีเก่า ๆ คือ สีน้ำตาลเป็นหลัก ดังนั้น ในการกำกับภาพจึง
ต้องมีการปรับโทนของภาพให้ดูเก่า ๆ เพื่อให้เข้ากับสถานที่ ฉาก และเนื้อเรื่อง

ส่วนภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการให้
ภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์เป็นภาพที่ดูเก่า ๆ โทรม ๆ โดยเฉพาะโรงภาพยนตร์ที่เป็นสถานที่สำคัญ
ของเรื่อง แต่เมื่อสถานที่ถ่ายทำที่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่โรงหนังก็จะใช้โทนของภาพที่ให้ดูเป็นธรรมชาติ ไม่
เก่า ดังนั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงให้ภาพของสองแบบด้วยกัน คือ ภาพที่ดูเก่า ๆ ของโรงหนัง และ
ภาพที่เป็นโทนธรรมชาติในฉากที่ไม่ต้องถ่ายในโรงภาพยนตร์

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวเสริมถึงเรื่องขั้นตอนในการกำกับภาพว่า “อย่างแสง
ผมก็จะบอกว่าแสงตรงนี้จะได้ไม่ได้ บางทีเราถูกใจแต่แสงไม่ได้ ผู้กำกับภาพก็จะช่วย เขาจะบล็อก
แสงให้ day for night (ถ่ายทำในช่วงเวลากลางวันให้เป็นภาพกลางคืน), night for day (ถ่ายทำ

ในช่วงกลางคืนให้เป็นภาพกลางวัน) ทำงานรู้ใจกัน ช่างภาพก็จะเข้าใจความต้องการของเรา”
(ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

8. การกำกับศิลป์หรือฉาก

ผู้กำกับศิลป์ คือ ผู้ที่ทำให้ภาพยนตร์เกิดภาพลักษณ์ที่สวยงาม โดยการออกแบบเรื่อง และคาแรกเตอร์ของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะ เป็น เมือง ฉาก ห้อง บ้าน จะถูกกำหนดโดยหน้าที่ของผู้กำกับงานศิลป์ ซึ่งจะครอบคลุมถึงการกำกับดูแลการทำงานของฝ่ายอุปกรณ์ประกอบฉาก ฝ่ายเสื้อผ้า และฝ่ายสถานที่ โดยหลังจากที่ผู้กำกับงานศิลป์ได้ตกลงกับผู้กำกับภาพยนตร์ถึงเรื่อง บทภาพยนตร์ อารมณ์ และโทนของภาพยนตร์ ผู้กำกับงานศิลป์ก็จะเรียกฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาประชุมพร้อมกันเพื่อชี้แจงและอธิบายถึงภาพยนตร์ ก่อนที่จะให้แต่ละฝ่ายแยกย้ายกันไปทำการศึกษาหาข้อมูล รวมทั้งการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ มาสำหรับการนำเสนอและประชุมในครั้งต่อไป

สำหรับการสร้างฉาก (Prop/ Setting) จะเกิดขึ้นในกรณีที่ไม่สามารถหาสถานที่ที่ตรงกับความต้องการของเนื้อเรื่องได้ทำให้ต้องมีการสร้างฉากเพิ่มเติมเข้าไป ซึ่งภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์นั้น จะไม่มีการสร้างฉากขึ้นมาใหม่ เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณไปโดยเปล่าประโยชน์ ส่งผลให้ภาพยนตร์มีต้นทุนที่สูงขึ้นตามมาได้ อีกทั้งตามบทภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์นั้น สถานที่ต่าง ๆ มักมีอยู่แล้วจริงในสังคม ไม่เหมือนกับภาพยนตร์แนวอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ย้อนยุค (พีเรียด) หรือภาพยนตร์แนวบู๊ ซึ่งต้องมีการสร้าง (Set) ฉากขึ้นมาใหม่ ฉะนั้น ฉากต่าง ๆ ในบทภาพยนตร์ของฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ จะเป็นการถ่ายทำจากสถานที่จริง แต่หากมีบางอย่างที่ไม่เหมาะสมกับบท หรือตรงตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ก็อาจจะมีการปรับเปลี่ยน เพิ่มเติมอุปกรณ์ต่าง ๆ ลงไปในสถานที่จริงได้

นพดล อากาศ ผู้กำกับงานศิลป์ จากภาพยนตร์ เรื่อง แสบสนิท ศิษย์ส่ายหน้า และ ไปงกลางสะดึง ลำซิ่งส่ายหน้า ได้กล่าวว่า

ถ้าหากว่าบางฉาก เราไม่อาจหาสถานที่ที่ตรงกับบทภาพยนตร์ได้ทั้งหมด เราก็จะใช้วิธีการปรับแก้ โดยการหาอุปกรณ์เสริม หรือตัวช่วยต่าง ๆ ที่จะสื่อความหมายของเรื่องมาเติมเต็มลงในฉากนั้น ๆ เช่น ฉากในห้องทำงานของโปรโมเตอร์มวย (ผู้จัดมวย) ในภาพยนตร์เรื่อง แสบสนิท ศิษย์ส่ายหน้า ซึ่งเป็นคนจีนสมัยก่อน เราก็ต้องหาห้องทำงานของโปรโมเตอร์มวยรุ่นเก่า ๆ แต่เราก็ไม่สามารถหาสถานที่ดังกล่าวได้ เราก็ไปขอเช่าห้องทำงานโรงสีเก่า เราก็เอาโต๊ะทำงานไปวาง แล้วก็ไปหารูปนักมวยเก่า ๆ มาติดที่ผนังเพื่อสื่อความหมายของ

ห้องทำงานโปรโมเตอร์มวย จากนั้นเราก็ไปหาตัวอักษรจีนมาวาง เพื่อสื่อความหมายของความเป็นคนจีน (นพดล อากาศ, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

9. เทคนิคการสร้างภาพยนตร์ตลก

ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มีเทคนิคในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ตลกให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

เนื้อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่องในแบบของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ นั้น จะเป็นเนื้อเรื่องทั่วไป เป็นเนื้อเรื่องที่ใกล้ตัว หรือเกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งการที่ผู้กำกับภาพยนตร์เลือกเนื้อเรื่องแบบนี้เพราะต้องการให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวเรา จับต้องได้ ไม่ใช่เนื้อเรื่องที่เพ้อฝันหรือไกลความจริงเกินไป เพราะหากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย หรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นทั่ว ๆ ไปในสังคมจะทำให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เราได้มากขึ้น และจะสนุกสนานกับภาพยนตร์ของเรามากขึ้นด้วย

การนำเสนอ ลักษณะการนำเสนอเนื้อเรื่องของภาพยนตร์นั้น จะเป็นโครงเรื่องที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ซับซ้อน ไม่มีปมปัญหาหนัก แต่ตอนจบอาจจะมีการหักมุมบ้างแต่จะเป็นการหักมุมในทางที่ดีและเน้นความตลก สนุกสนานมากกว่าที่จะให้ผู้ชมแปลกใจหรือตกใจ

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ กล่าวถึงเทคนิคในการนำเสนอว่า

ในการนำเสนอเรื่องตลกนั้น แรก ๆ ผมก็ตลกไร้สาระ จริงผมก็ทำไร้สาระอยู่นะ แต่ว่าตอนนี้ความไร้สาระ มันจะเอาอะไรบางอย่างมาเกาะไว้ เช่น ตอนนี้ตัวละครตัวนี้ต้องเศร้าก็เศร้านะ แต่ตลกด้วยได้ไหม อะไรแบบนี้ ตัวละครตัวนี้ก็ร้องไห้ได้นะ ตัวตลกก็ร้องไห้ไป แต่เราก็ตลกด้วย คือ ตอนมันร้องไห้มันพูดไปด้วย ฟุ่มฟายเลอะเทอะไป แต่ถ้าถามว่ามันเศร้ามั๊ย ก็เศร้า แต่วิธีใส่ตลกแบบไร้สาระ คือ อยู่ดี ๆ อยากรจะเล่นมุกร้องไห้ แต่มันไม่มีเรื่องเศร้า มันก็ทำเป็นมุกร้องไห้มาเลยผมว่าไม่เวิร์ค (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

มุขตลก ในการสร้างสรรค์มุขตลกนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จะใช้มุขตลกที่เน้นความสอดคล้องและกลมกลืนไปกับเนื้อเรื่อง มุขตลกจะต้องอยู่บนพื้นฐานของเรื่อง มุขตลกจะต้องไม่โดดออกมาเพราะจะดูเหมือนว่าตั้งใจให้ตลกมากเกินไป และจะทำให้ผู้ชมจะไม่ตลกได้

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวว่า

การสร้างสรรคมุขตลกนั้น มุขมันต้องโดนใจเขา ซึ่งมีอยู่สองแบบคือ เซอร์ไพรส์เขา กับสะใจเขา สะใจเขาคือเขาว่าแล้วต้องเป็นแบบนี้ แล้วก็สะใจเขา

ยกตัวอย่างง่าย ๆ ฉากที่โก๊ะนั่งในห้องส้วมในเรื่องแสบสนิท เขาว่าแล้วว่าต้องเจอผีคือ โก๊ะต้องเจอ เพราะดันแยกตัวไปเข้าห้องน้ำคนเดียวแล้วโก๊ะก็เจอ แบบที่ต้องเซอร์ไพรส์เขาคือตอนที่ผีเมียดันโผล่มาตอนท้าย คือ สะใจเขาไปแล้วนะ ตอนโก๊ะเจอผี แล้วก็ต้องเซอร์ไพรส์เขาว่าเมียมันโผล่มาอีกตัวหนึ่ง สิ่งนี้ตอบ โจทย์มาก เป็นกรณีศึกษาได้เลยว่าสะใจเขาว่าต้องเจอผีแน่เลย แล้วก็เจอจริง ๆ ด้วย แล้วก็เซอร์ไพรส์เขาด้วยการ อ้าว มีอีกตัวเหวอ นี่คือเทคนิคของมัน (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

ตัวละคร ลักษณะของตัวละครที่ผู้กำกับภาพยนตร์ให้ความสำคัญจะเป็นตัวละครที่เป็นตัวตลกหรือเป็นผู้สร้างความตลกให้กับภาพยนตร์ ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์จะให้ความสำคัญพิถีพิถันกับตัวละครที่เป็นตัวตลกนี้มากเป็นพิเศษ โดยจะเลือกใช้นักแสดงที่มากความสามารถ มีฝีมือในการแสดงเป็นอย่างมาก เพราะปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์ตลกจะก็เพราะตัวละครเหล่านี้ทั้งสิ้น

การแสดง การแสดงก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ให้ความสำคัญไม่น้อยกว่าองค์ประกอบอื่นๆ เพราะหากมีเนื้อเรื่องที่ดี มีมุขที่ตลก มีตัวละครที่แสดงตลกแล้ว แต่การแสดงไม่สามารถถ่ายทอดหรือเสริมให้องค์ประกอบอื่นๆ เเด่นขึ้นมาได้ ภาพยนตร์ก็จะไม่ตลก ไม่สนุกสนาน ดังนั้น การแสดงต้องออกมาจากอารมณ์ที่อยู่ข้างใน นักแสดงต้องรู้สึกอย่างนั้นต้องเป็นตัวละครตัวนั้นให้ได้ นอกจากนี้ การแสดงที่ดียังต้องมีการรับส่งกันกับตัวละครอื่น ๆ ได้ดีอีกด้วย

ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวถึงเรื่องการแสดง ดังนี้

Acting (การแสดง) เป็นสิ่งสำคัญมากในหนังตลก อย่างฉากโก๊ะในห้องน้ำ ในเรื่องแสบสนิท ตั้งกล้องรอไว้นานมาก แต่การเล่นมันนานมาก บางทีแค่ยกคิ้ว ยังต้องออกแบบว่าต้องทำยังไง หน้าตา สีหน้า รุจมุก ทุกอย่างจะทำยังไง กลัวแบบไหนถึงจะตลก กลัวธรรมชาติมันก็ไม่ซ้ำ ต้องกล้าๆ กลัวๆ ถึงจะซ้ำ เราจะออกแบบกับแอคติ้งเยอะ หนึ่ง Action (ต่อสู้) ยากที่จะ Design (ออกแบบ) ทีมต่อสู้ แต่หนังตลกยากในแอคติ้ง ที่ทำให้เกิดเสียงหัวเราะกลัวแบบไหน ถึงจะตลก ต้องออกแบบกับ แอคติ้ง นาน (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

การกำกับ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ตลกต้องมีความเข้าใจในภาพยนตร์ตลก ต้องรักและชื่นชอบในภาพยนตร์ตลกเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว การที่เราทำในทีตัวเองชอบเราจะเข้าใจในสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อเราชอบและเข้าใจเราจะสามารถกำกับ

ภาพยนตร์ได้ และสามารถถ่ายทอดหรือสื่อสารไปยังคนอื่นได้อีกด้วย เพราะผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่ในการสื่อสารการแสดงให้กับนักแสดงและถ่ายทอดเรื่องราวให้กับทีมงานด้วย ถ้าหากผู้สร้างภาพยนตร์เองยังไม่มีสมาธิหรือชอบในภาพยนตร์ของตัวเองแล้วคงจะไม่มีใครเข้าใจได้ดียิ่งกว่า

ฤกษ์ชัย ได้อธิบายถึงเทคนิคในการกำกับภาพยนตร์แนวตลกไว้ว่า

เทคนิคในการกำกับของผมนั้นแล้วแต่สถานการณ์ โชคดีที่ผมมีห้องอยู่ที่เสียงหัวเราะ ไม่ได้ไปไปที่อื่นเลย เทคนิคในการกำกับของผมอย่างเช่น อะไรก็ตามที่มาขัดขวางเสียงหัวเราะผมก็ไม่เอา ใหญ่ไป ดีไป เจ๋งไป บางที่ผมยังไม่เอาเลย เพราะมันไปขวางเสียงหัวเราะ สมมติว่ารถมันสวายไป ทำให้คนหันไปดูรถมากกว่าดูสิ่งที่ตัวละครจะพูดผมก็ไม่เอา เราต้องรู้ให้ได้ว่าเราอยากได้อะไรในฟิล์มนั้น ก็จะไม่ฟังเพื่อในจินตนาการ เราดูหนังเรื่องใหญ่ หนึ่งอ้างอิงได้หลายเรื่อง เราชอบหนังเขาได้ แต่มันต้องไม่ใช่สิ่งที่เราอยากได้ สิ่งที่เราอยากได้ต้องเป็นของเรา ไม่ใช่ของเค้า (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

องค์ประกอบต่าง ๆ ข้างต้นถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนทำให้ภาพยนตร์มีความตลก เป็นภาพยนตร์ที่ผู้ชมชมแล้วสนุกสนาน ซึ่งจะขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไปไม่ได้ แต่ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าคือ บุคคลที่นำองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันได้อย่างลงตัวผสมผสานกันอย่างกลมกลืน ซึ่งคงจะเป็นใครไม่ได้นอกจากผู้กำกับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การบริหารงานการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การบริหารงานการถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มีการบริหารงานโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. การประชุมทีมงาน การบริหารการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า แสบสนิทศิษย์สายหน้า และโปงลางสะดัง ลำซิ่งสายหน้า จะมีการประชุมทีมงานทำความเข้าใจในแต่ละฝ่ายเพื่อการทำงานที่ประสานกันอย่างลงตัว และเตรียมความพร้อมในการถ่ายทำ นอกจากนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ยังสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นทีมงานให้ตั้งใจทำงาน และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นในระหว่างการถ่ายทำหากเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขกันได้เองในแต่ละฝ่ายก็แก้ไขปัญหาไป กรณีที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ควรมาปรึกษาหารือกันและช่วยกันแก้ไข เพราะผู้กำกับภาพยนตร์เห็นว่าปัญหามักเกิดขึ้นเสมอกับทุกกองถ่าย และปัญหาที่เกิดขึ้นจะทำให้เราพัฒนาความสามารถมากขึ้น หลังจากนั้นก็จะยกกองไปถ่ายตามทีบภาพยนตร์ได้วางไว้ และเมื่อถ่าย

เสร็จในแต่ละวันก็จะมีการประชุมทีมงานกันทุกครั้ง เรียกว่า การประชุมย่อย เพื่อสรุปงานในแต่ละวันและเตรียมตัวสำหรับการถ่ายวันต่อไป

2. การยกกองถ่ายทำภาพยนตร์ในการยกกองถ่ายทำไปตามสถานที่ต่าง ๆ นั้น สิ่งที่เกิดขึ้นในการถ่ายทำมีทั้งที่สามารถควบคุมได้และไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งสิ่งที่สามารถควบคุมได้ เช่น ความผิดพลาดที่เกิดจากปัญหาต่าง ๆ ส่วนสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ เช่น ฝนตก แสงแดดน้อย มีเสียงรบกวน เป็นต้น ดังนั้น ในการบริหารการถ่ายทำจึงอาจไม่สามารถถ่ายตามลำดับฉากที่วางไว้ได้ บางครั้งต้องมีการเลื่อนฉากนั้นออกไปและถ่ายฉากอื่นแทนไปก่อน เพื่อประหยัดงบประมาณในการถ่ายทำด้วยเพราะงบประมาณที่ได้มามีจำกัดจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี

ดังที่ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

เวลาผมอยู่ในกองถ่ายผมจะนำสิ่งที่อยู่ในกระดาษและความคิดเรามาทำให้เป็นภาพ เหมือนกับการเป็นโค้ชเดินไปบอก จะเอากล้องแบบนี้ นักแสดงเล่นแบบนี้ ผู้ช่วยลำดับคิวเอาแบบนี้นะ ตากล้องคือกองหลัง นักแสดงคือศูนย์หน้า ผู้ช่วยคือกองกลาง ผมก็จะไปบอกเขาว่าแบบนี้นะ ภาพแบบนี้ เล่นแบบนี้ ผู้ช่วยลำดับแบบนี้นะ จากนั้นพวกเขาก็จะช่วยกันเตะ (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

3. การกำกับการแสดงและการสร้างอารมณ์นักแสดง การกำกับการแสดง ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์จะให้ความสำคัญกับการแสดงของนักแสดงเป็นพิเศษ เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์เห็นว่าภาพยนตร์แนวตลกนั้นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้ชมดูภาพยนตร์แล้วตลกเกิดความสนุกสนานไปกับภาพยนตร์เราได้นั้น การแสดงของนักแสดงที่สื่อออกมาจะต้องมีการสื่อสารกันจากข้างในออกมาข้างนอก คือ นักแสดงต้องทำความเข้าใจและต้องเป็นตัวละครในตัวละครที่รับบทบาทนั้นให้ได้มากที่สุด เพราะเมื่อเข้าใจในตัวละครก็จะสามารถแสดงเป็นตัวละครนั้นออกมาได้อย่างแนบเนียนและเป็นธรรมชาติ ฉะนั้น จุดเด่นของภาพยนตร์แนวตลกก็คือการแสดงของนักแสดง ซึ่งก็ไม่แตกต่างจากภาพยนตร์แนวอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์บู๊สิ่งที่สำคัญก็คือฉากบู๊ ฉากต่อสู้กัน นักแสดงจะต้องเล่นคิวบู๊กันให้สมจริง บางเรื่องอาจมีฉากระเบิดก็จะใช้เทคนิคเข้าช่วย หรือภาพยนตร์แนวผีก็เช่นกันที่สิ่งสำคัญก็คือฉากและเสียงในภาพยนตร์ที่จะต้องทำให้ผู้ชมรู้สึกกลัวไปกับภาพยนตร์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาพยนตร์แนวอื่น ๆ นั้นสามารถใช้ส่วนประกอบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นฉาก แสง สี เสียง หรือเทคนิคพิเศษ (Effect) เข้ามาช่วยได้ แต่ภาพยนตร์แนวตลกนั้นจะต้องอาศัยฝีมือการแสดงของนักแสดงเพียงอย่างเดียวที่จะทำให้ภาพยนตร์เกิดความตลกได้ ดังนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องใส่ใจในการกำกับการแสดงของนักแสดงเป็นพิเศษ ซึ่ง

วิธีการกำกับกับการแสดงของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ คือ ผู้กำกับภาพยนตร์จะเล่าให้นักแสดงฟังก่อนว่าตัวละครที่รับบทบาทมีลักษณะอย่างไร หลังจากนั้นก็จะให้นักแสดงกลับไปทำความเข้าใจกับตัวละครนั้น และก็จะกลับมานั่งคุยกันอีกทีและให้นักแสดงอธิบายว่าตัวละครที่เข้าไปทำความเข้าใจนั้นในความคิดของนักแสดงเองตัวละครเป็นอย่างไร วิธีการตรงส่วนนี้ จะทำให้ผู้กำกับภาพยนตร์ทราบถึงความคิดของนักแสดงที่มีต่อตัวละครว่ามีความเข้าใจกับตัวละครได้รับมากน้อยเพียงไร หากนักแสดงมีความเข้าใจน้อยผู้กำกับภาพยนตร์ก็จะชี้แจงและอธิบายให้ฟังอีกที

ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวถึงเวลากำกับกับการแสดงไว้ว่า

ผมก็แชร์กัน ผมจะถอยให้เขานิดนึง เพราะสุดท้ายแล้วเขาก็ต้องเป็นตัวเขา ถ้าเราบอกไม่ใช่ ๆ และตื้อตึงไปอยู่ได้ เขาก็จะไม่สามารถทำได้หรอก เพราะว่ามันไม่ใช่เขาจริง ๆ ต้องแชร์กัน แต่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมี เพราะผมจะเลือกนักแสดงที่คาแรกเตอร์ใกล้เคียงกับสิ่งที่อยากได้อยู่แล้ว เหมือนกับว่าเป็นลักษณะคุ้ยกัน เพื่อหาคำตอบสุดท้ายร่วมกัน คือทุกฝ่ายต่างฟังพอใจซึ่งกันและกัน (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า มีนักแสดงหลัก เป็นนักแสดงตลกที่มีฝีมืออยู่แล้ว ดังนั้น ในการกำกับกับการแสดงจึงไม่ต้องอธิบายถึงการแสดงอะไรมากนัก ส่วนนางเอกที่รับบทโดย ซาร่า มาลากุล เลน แม้จะเป็นนางเอกแต่ก็ไม่ได้มีบทบาทเท่าที่ควร ประกอบกับมีบทพูดน้อย และเป็นนางพยาบาลที่มีบุคลิกนิ่ง ๆ ซึ่งเป็นบุคลิกของซาร่าเองอยู่แล้ว

ภาพยนตร์เรื่องแสนสนิทศิษย์สายหน้านั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จะใช้การสื่อสารและการซ้อมเป็นสำคัญ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวพระเอกนางเอกอาจไม่ชำนาญในบางอย่างหรือไม่เคยทำมาก่อน เช่น แดน วรเวช ต้องเป็นพ่อค้าขายก๋วยเตี๋ยวและยังต้องเป็นนักมวย ฉะนั้นจึงต้องมีการซ้อมกันมาก เพราะในชีวิตจริง เขาก็ไม่ได้เป็นทั้งพ่อค้าขายก๋วยเตี๋ยวและนักมวย ส่วนตัวนางเอก จำ ญัฐสุภาวีรณูช ก็จะมีฉากสำคัญที่ต้องเดินให้ดูน่ารัก ดังนั้นจึงต้องมีการซ้อมกันอยู่หลายครั้ง เพื่อให้งานออกมาเป็นที่ถูกใจผู้กำกับภาพยนตร์ ในการกำกับกับการแสดงผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องอธิบายถึงความเป็นมาของตัวละครอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อให้นักแสดงคุ้นเคยกับตัวละครที่ได้รับมากขึ้น มีการอธิบาย การทำความเข้าใจ ไปจนถึงการแสดงให้ดูเป็นตัวอยู่หลายรอบด้วยกัน มีการถ่ายอยู่หลายครั้งกว่าจะได้ผลงานออกมาเป็นที่น่าพอใจ

จำ ญัฐสุภาวีรณูช ทองมี นักแสดงนำ จากภาพยนตร์เรื่อง แสนสนิท ศิษย์สายหน้า ได้พูดถึงการกำกับกับการแสดงของ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ว่า

พ็ยอร์ชเค้าจะใช้วิธีการเล่าให้จำฟัง ซึ่งการเล่าของพี่เขาจะเล่าจริงๆ ไม่ได้เล่าแบบ plain plain (เรียบ ๆ / ง่าย ๆ) ทัวไป แต่พี่เขาจะเล่าด้วยอารมณ์ของหนังของตัวละครนั้นจริงๆ คือ เล่าไปด้วยรู้สึกไปด้วย ซึ่งจำว่าจะทำให้ Convince (ชักจูง) คนได้ง่าย แล้วก่อนถ่ายทำพ็ยอร์ชเขาจะมีการทำความเข้าใจกับนักแสดงทั้งหมดก่อน มีการลองซ้อม และพูดคุยกันก่อนเพื่อทำความเข้าใจตรงกัน จำก็จะเข้าใจในตัวละครนั้นได้ง่ายขึ้น และเข้าใจมันอย่างแท้จริง แล้วที่สำคัญพี่เขาเป็นคนให้อิสระภาพในการออกความเห็น ฉะนั้นบางที่จำก็มีเสนอว่าพี่คะ จำว่าผู้หญิงไม่ได้รู้สึกอย่างนั้นหรอกคะ หรือว่าผู้หญิงควรเพิ่มตรงนั้นไหมคะ ด้วยความที่จำเป็นผู้หญิง จำก็จะมีมุมมองของผู้หญิงที่แตกต่างออกไปจากที่พี่เขาคิดไว้ เราก็สามารถแสดงความเห็นของเราให้พี่เขาฟังเพิ่มเติมได้ อย่างเวลาถ่ายทำแล้วเจอฉากยาก ๆ พ็ยอร์ชเขาก็จะช่วยได้มาก พ็ยอร์ชเป็นผู้กำกับที่สามารถจัดการและดูแลในเรื่องของ สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศในการทำงานได้ดี ทำให้ทุกคนเกิดความรู้สึกอยากที่จะทำงานและรักในงานที่ทำ เพราะฉะนั้นเวลาที่เจอชิ้นที่ยาก ๆ หรืออะไรที่ยาก ๆ ปัญหามันก็จะน้อย เพราะทุกคนก็จะตั้งใจทำมันให้ดีและคอยช่วยกันอยู่แล้ว (ณัฐสุวิราวีรณัฐ ทองมี, สัมภาษณ์, 18 ธันวาคม 2551)

ส่วนภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะออน ลำซึ่งสายหน้า ภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีนักแสดงหลักที่เป็นวงโปงลางสะออน และพระเอกนางเอกในเรื่อง สำหรับวงโปงลางสะออนแล้วแม้จะไม่เคยแสดงภาพยนตร์มาก่อนแต่ก็เคยเล่นตลกมาแล้ว ดังนั้น เมื่อมาแสดงภาพยนตร์จึงไม่ต้องมีการกำกับการแสดงมากนัก โดยผู้กำกับภาพยนตร์ จะอธิบายให้เข้าใจว่าการแสดงภาพยนตร์จะแตกต่างจากการแสดงตลกเพียงเล็กน้อย คือ การแสดงภาพยนตร์จะมีเนื้อเรื่อง ดังนั้น ในการแสดงและการสร้างอารมณ์จะต้องมีความต่อเนื่องกันไปในทุกฉาก แต่การแสดงตลกจะไม่มีเนื้อเรื่อง มีเพียงมุขตลกเท่านั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องพยายามสร้างความต่อเนื่องของอารมณ์ให้กับวงโปงลางสะออน ส่วนพระเอกนางเอกที่รับบทโดยบีม กวี และไหม วิสา นั้น สำหรับไหมไม่มีปัญหาในการแสดงและการสร้างอารมณ์เพราะเคยมีผลงานภาพยนตร์หลายเรื่องด้วยกัน ผู้กำกับภาพยนตร์จึงมีหน้าที่ในการอธิบายความเป็นมาของตัวละครให้ฟังและให้ไหม วิสา กลับไปทำความเข้าใจเท่านั้นก็สามารถแสดงได้เลย ส่วนบีม กวี นั้นเป็นนักร้องมาก่อนเมื่อต้องมาแสดงภาพยนตร์ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องเอาใส่ใจการกำกับการแสดงมากเป็นพิเศษ และยิ่งต้องมาแสดงกับวงโปงลางสะออนซึ่งเป็นนักแสดงตลกด้วย เมื่อมีการเข้าฉากด้วยกัน จะเห็นความ

แตกต่างทางด้านการแสดงอย่างเห็นได้ชัด คือ ในการเข้าฉากด้วยกันกับวงโปงลางสะออน บีม กวี ที่แสดงเป็นพระเอกในเรื่องจะแสดงออกมาไม่สมดุลกับวงโปงลางสะออน ส่งผลให้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องหาวิธีแก้ไข โดยการอธิบายให้ บีม กวี สามารถแสดงให้ได้เท่ากับวงโปงลางสะออน ถ้าไม่ได้ก็ต้องให้วงโปงลางสะออนช่วยลดการแสดงลงมาให้เท่ากับการแสดงของบีม กวี เพื่อให้ตัวละครทุกตัวที่อยู่ในฉากเกิดความสมดุลกัน ไม่ให้มีตัวละครใดดูโดดเด่นไปกว่ากัน

อีด โปงลางสะออน (สมพงษ์ คุณาประถม) นักแสดงนำจากภาพยนตร์เรื่อง โปงลางสะดัง ลำซิ่งสายหน้า กล่าวถึงการกำกับการแสดงของฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ไว้ว่า

ด้วยความที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ชื่อของวงเราเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เรายิ่งต้องทำการบ้านให้เยอะขึ้น เพื่อที่งานจะได้ออกมาดีมีคุณภาพ และสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องยอมรับเลยว่าพี่อรรถมีส่วนช่วยพวกเราเยอะมาก พี่อรรถเขาจะใช้วิธีการเล่าให้เราเข้าใจถึงลักษณะของตัวละคร แล้วก็เล่าให้เราเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครนั้นจริง ๆ แล้วพี่เขาก็จะบอกเลยว่า อยากให้เราเล่นแบบไหน เราก็จะเข้าใจและเล่นได้ง่ายขึ้น ซึ่งบางครั้งพี่อรรถก็จะใช้วิธีเล่นให้เราดูเป็นตัวอย่าง นอกจากพี่อรรถเขาจะบอกเราแล้ว บางครั้งเราเองก็ต้องพูดคุยกับพี่อรรถด้วยเช่นกัน เพราะเขาเป็นผู้กำกับ เขาก็มีทางหนึ่ง แต่หนึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของวงโปงลาง เรายังจะมีทางของเราเช่นกัน ฉะนั้นเรื่องนี้เราต้องคุยกันเยอะ และคุยกันตลอด นอกจากพี่อรรถแล้ว ทีมตลกเขาก็จะช่วยเราได้เยอะมาก ๆ เพราะว่าเขาเก่ง ประสบการณ์เยอะ เวลาเล่นด้วยกัน หนึ่งก็ยิ่งสนุกขึ้น (อีด วงโปงลางสะออน, สัมภาษณ์, 6 มกราคม 2552)

ส่วนนักแสดงตลก โก๊ะตี๋ อารามบอย ซึ่งร่วมงานกับฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ มาตลอดทุกเรื่อง ได้กล่าวถึงการกำกับการแสดงในแบบ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ดังนี้

พี่อรรถเขาจะใช้วิธีการเล่าให้เราฟัง แล้วการเล่าของพี่เขาจะเล่าแบบให้เรานึกภาพตามให้ออก ว่าตัวละครตัวนี้ เรื่องนี้มันเป็นอย่างไร แล้วเราก็จะคุยกัน จากนั้นพี่อรรถจะบอกเลยว่าต้องการให้เราเล่นออกมาแบบไหน เช่น วันนี้ ซีนนี้โก๊ะตี๋ต้องเล่นแบบนี้ละ แล้วพี่เขาก็จะมีการลองซ้อม ลองตอบทักกันดูก่อน โดยเฉพาะในฉากหรือซีนที่ยาก ๆ หน่อย เขาก็จะให้มีการซ้อมบทร่วมกันก่อนถ่ายจริง หรืออย่างผมนี่สนิทกับพี่อรรถเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว บางทีก็มีการไปซ้อมไปที่ห้องของพี่อรรถเลย แล้วพวกเราทีมสายหน้า (ทีมนักแสดงตลก) ซึ่งทำงานกับพี่อรรถมานาน ก็อาจจะมีส่วนที่คอยช่วยเสริม ช่วยเติมแต่งในเรื่อง

ของมูขตลกให้พีเยอร์ซเค้าบ่า (โก๊ะตี๋ อารามบอย, สัมภาษณ์, 18 ธันวาคม 2551)

ส่วนที่ 3 การบริหารงานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์จะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การตัดต่อภาพยนตร์ การถ่ายซ่อมภาพยนตร์ และการลงสีภาพยนตร์ ซึ่งการบริหารงานของฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำมีดังนี้

การตัดต่อ การถ่ายซ่อม และการลงสีภาพยนตร์

การตัดต่อภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้าใช้เวลาในการตัดต่อประมาณ 6 เดือน ซึ่งระยะเวลาในการตัดต่อถือว่าการใช้เวลาที่ค่อนข้างนาน เพราะเนื่องจากทางบริษัทอาร์เอสต้องการให้ภาพยนตร์มีความยาวอยู่ที่ 90 นาที แต่ฟิล์มที่ถ่ายเรื่องนี้จะอยู่ที่ประมาณ 3 ชั่วโมง ดังนั้น จึงใช้เวลาค่อนข้างนานในกระบวนการนี้เพราะค่อนข้างตัดออกมาก ดังนั้น จึงมีการตัดต่ออยู่หลายรอบด้วยกัน ส่วนการถ่ายซ่อมภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมี แต่จะมีการถ่ายเพิ่มมากกว่าเพราะเนื่องจากฟิล์มที่ถ่ายค่อนข้างยาว การตัดต่อจึงต้องตัดออกมาก ฉะนั้น ส่วนเชื่อมของเนื้อเรื่องจึงหายไป จึงต้องมีการถ่ายใหม่เพิ่มฉากที่เป็นตัวเชื่อมความต่อเนื่องของภาพยนตร์ สำหรับการลงสีภาพยนตร์เรื่องนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการสีในภาพยนตร์ที่เป็นธรรมชาติ ดังนั้น จึงไม่ต้องมีการลงหรือการเปลี่ยนสีภาพมากนักแต่จะใช้สีที่ถ่ายในตอนแรกเลย

การตัดต่อภาพยนตร์เรื่องแสนสิริสายหน้านั้น ใช้เวลาในการตัดต่อประมาณ 3 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาในการตัดต่อที่ตรงกับที่วางแผนไว้ และเป็นไปตามกำหนดเวลาที่ทางบริษัทอาร์เอสต้องการ โดยในขั้นนี้ผู้กำกับภาพยนตร์จะบอกความต้องการของตัวเองให้ฝ่ายตัดต่อฟังว่าต้องการให้ตัดต่อมาในลักษณะเช่นไร เมื่อตัดเสร็จแล้วผู้กำกับภาพยนตร์จะพิจารณาอีกที หากยังไม่ตรงกับเนื้อเรื่องที่วางไว้ก็จะตัดใหม่อีกจนกว่าได้ภาพยนตร์ที่สมบูรณ์พร้อมออกฉาย ส่วนการถ่ายซ่อมภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมี แต่จะมีการถ่ายเพิ่มมากกว่าเพราะเนื่องจากฟิล์มที่ถ่ายค่อนข้างยาว การตัดต่อจึงต้องตัดออกเยอะ ฉะนั้น ส่วนเชื่อมของเนื้อเรื่องจึงหายไป จึงต้องมีการถ่ายใหม่เพิ่มฉากที่เป็นตัวเชื่อมความต่อเนื่องของภาพยนตร์ สำหรับการลงสีในภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการภาพที่ดูออกไปทางสีเก่า ๆ เพราะจะได้ดูเหมือนอยู่ใน

ต่างจังหวัด ดังนั้น เมื่อมีการถ่ายภาพยนตร์เสร็จจึงต้องมีการเปลี่ยนสีภาพให้ออกไปทางสีน้ำตาลอ่อน ๆ เพื่อให้ภาพของภาพยนตร์ดูเก่า ๆ

ภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดิง ลำซึ่งถ่ายหน้า ใช้เวลาในการตัดต่อประมาณ 3 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาในการตัดต่อที่ตรงกับที่วางแผนไว้เช่นกัน และเป็นไปตามกำหนดเวลาที่ทางบริษัทของต้องการ โดยในขั้นนี้ผู้กำกับภาพยนตร์จะบอกความต้องการของตัวเองให้ฝ่ายตัดต่อฟังว่า ต้องการให้ตัดต่อมาในลักษณะเช่นไร เมื่อตัดเสร็จแล้วผู้กำกับภาพยนตร์จะพิจารณาอีกที หากยังไม่ตรงกับเนื้อเรื่องที่วางไว้ก็จะตัดใหม่อีกจนกว่าได้ภาพยนตร์ที่สมบูรณ์พร้อมออกฉาย ส่วนการถ่ายซ่อมภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมี แต่จะมีการถ่ายเพิ่มฉากที่เป็นตัวเชื่อมความต่อเนื่องของภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ฉากหลัก ๆ จะอยู่ที่โรงหนังที่ดูเก่า ๆ โทรม ๆ ใกล้เคียงหรือทิ้งแล้ว ดังนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องให้มีการลงสีภาพ โดยการนำภาพที่ถ่ายเสร็จแล้วมาเปลี่ยนสีไม่ให้อุณหภูมิสูงเกินไป โดยใช้โทนสีที่ดูขุ่น ๆ ขมุกขมัวเป็นหลัก

ผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพชร ได้กล่าวถึงการทำงานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนี้

พอเราถ่ายทำเสร็จก็จะส่งเทปไปให้ที่ห้องตัดต่อ เค้าน่าจะโยนทุกอย่างเข้ามาในเครื่อง แล้วจะมีทีมงานตัดต่อ โดยจะมีคนนั่งเรียงซีน คือ เรียงซีนเฉย ๆ โดยที่ไม่มีการตัดเลย เหมือนที่เราเขียนใน Storyboard แล้วถ่ายมาใกล้เคียงกับ Storyboard เปลี่ยนก็แค่ Location (สถานที่ถ่ายทำ) ที่อาจจะไม่เหมือน หรือมุมกล้องบางอันอาจจะไม่ตรงกัน แต่เรียงซีนมาและดู Storyboard กับบทไปด้วยก็จะเข้าใจ คนที่ตัดต่อก็จะเรียงตามนั้น ซึ่งมันจะยาวมาก เพราะจะไม่มีการตัดต่อมาก่อน เรียงซีนอย่างเดียวเลย โดยจะทำขั้นตอนนี้ก่อน หลังจากเรียงเสร็จเราก็จะเข้าไปตรวจดู และคนที่เรียงเก่ง ๆ เขาจะทำให้เราเข้าไปแก่น้อยมาก เพราะเขาจะแอบใส่ลูกจิ้งหรีดต่าง ๆ เข้าไปด้วย เช่น ไม่ได้จับภาพคนพูดอย่างเดียว แต่จับภาพไปที่คนหัวเราะ/คนฟังด้วย เรียงมาให้แบบนี้ บรรยากาศของหนังก็จะกลมขึ้น จากนั้นก็จะตัดตามบทครั้งที่ 1 ตัดให้ได้ตามบท ยังไม่ตัดอะไรทิ้ง ไม่สนใจเวลา ความยาว เรียงมาก่อน คร่าว ๆ ก่อน เราจะรู้ว่าอะไรสนุกไม่สนุก ตรงไหนควรตัดไม่ควรตัด อาจมีการกลับไปถ่ายซ่อม เพราะบางครั้งมันขาดตัวเชื่อมของเรื่องไป ถ่ายซ่อมเสร็จเราก็มาเรียงซีนกันรอบสอง ตัดครั้งที่ 2 แล้วก็ปะในสิ่งที่ถ่ายซ่อมเข้าไปใหม่ และวางดนตรีคร่าว ๆ พอทำกันรอบสองเราก็จะมาดูกันว่า ชอบกันไหม โอเคหรือเปล่า ตรงนี้ยังขาดอรรถรสอะไรบ้าง

สมมุติว่าไม่เต็มแล้ว ต่อมาก็จะเป็นเรื่องของการตัดให้เวลาน้อยลง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 3 ก่อนจะนำไปให้ทางอาร์เอสดู และเมื่อทางเราโอเค ทางนั้นก็โอเค ก็จะทำเป็น Copy A (ภาพยนตร์ที่จะฉายจริงในโรงภาพยนตร์) แล้วหน้าที่เราก็จะจบลงที่ตรงนี้ เพราะในสัญญาที่ตกลงในด้านการผลิต หน้าที่ของเราจบแค่ Copy A (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ จะจบลงที่ Copy A เท่านั้น ส่วนการทำหน้าหนัง การตลาด รวมทั้งการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เป็นหน้าที่ของทางอาร์เอส ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ก็ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเช่นกัน โดยฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ได้กล่าวถึงส่วนนี้ว่า

แน่นอนหนังของเรา เราต้องมีส่วนร่วมอยู่แล้ว ในฐานะผู้ออกความเห็นทางอาร์เอส จะเป็นคนคิด แต่เราก็จะบอกว่า เรามีไอเดียเป็นอย่างไร เพราะถึงแม้ว่าไม่ใช่หน้าที่เราโดยหลัก ในโครงสร้างไม่ใช่หน้าที่ของเรา แต่ในใจเรามันเป็นหน้าที่ของเราโดยหลักไปแล้ว เราไปเต็ม ๆ สมมุติว่า เราไม่เห็นด้วย เราก็จะคัดค้านอย่างเต็มที่กำลัง เพราะไม่อย่างนั้น มันจะไม่เป็นไปตามที่เราวางแผนไว้ตั้งแต่แรก แล้วเราเองก็อยากให้งานออกมาสมบูรณ์ และถูกใจคนดูมากที่สุด ฉะนั้น เราต้องเต็มที่ในทุก ๆ อย่าง (ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2551)

การบริหารงานภาพยนตร์แนวตลกของผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ทั้งสามเรื่องซึ่งได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า แสบสนิท คิษย์สายหน้า และโป่งกลางสะดึง ลำซึ่งสายหน้า ซึ่งผู้ศึกษาสามารถสรุปกระบวนการทำงานโดยแจกแจงเพื่อให้เห็นความชัดเจนจากตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.2

แสดงกระบวนการทำงานสร้างภาพยนตร์แนวตลกของ

ผู้กำกับภาพยนตร์กฤษชัย พวงเพชร

การบริหารงานภาพยนตร์แนวตลก	พยศวีรย์สายหน้า	แสบสนิทศิษย์สายหน้า	โปงกลางสะตั้ง ลำซิ่งสายหน้า
หลักพิจารณาการสร้างภาพยนตร์	ความถนัดและตลาดภาพยนตร์	ความถนัดและตลาดภาพยนตร์	ความถนัดและตลาดภาพยนตร์
การวางแผนการถ่ายทำ	คิดงาน 6 เดือน ถ่ายทำ 3 เดือน ตัดต่อ 3 เดือน รวมเป็นเวลา 1 ปี	คิดงาน 6 เดือน ถ่ายทำ 3 เดือน ตัดต่อ 3 เดือน รวมเป็นเวลา 1 ปี	คิดงาน 6 เดือน ถ่ายทำ 3 เดือน ตัดต่อ 3 เดือน รวมเป็นเวลา 1 ปี
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ			
- บทภาพยนตร์	ผู้กำกับภาพยนตร์คิดขึ้นมาเองและมีผู้เขียนบท คือ พิง ลำพะเพลิง ขั้นตอนคือ ผู้กำกับภาพยนตร์เล่าโครงเรื่องแก่ผู้เขียนบท	ผู้กำกับภาพยนตร์คิดขึ้นมาเองและมีผู้เขียนบท คือ พิง ลำพะเพลิง โดยผู้กำกับภาพยนตร์เล่าโครงเรื่องแก่ผู้เขียนบท แล้วตรวจจบอีกครั้ง	ผู้กำกับภาพยนตร์คิดขึ้นมาเองและมีผู้เขียนบท คือ พิง ลำพะเพลิง โดยผู้กำกับภาพยนตร์เล่าโครงเรื่องแก่ผู้เขียนบท แล้วตรวจจบอีกครั้ง
- การคัดเลือกนักแสดง	เลือกนักแสดงที่มีบุคลิกภาพตรงกับตัวละครมากที่สุด	เลือกนักแสดงที่มีบุคลิกภาพตรงกับตัวละครมากที่สุด	เลือกนักแสดงที่มีบุคลิกภาพตรงกับตัวละครมากที่สุด
- สถานที่	คัดเลือกจากความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ เช่น โรงพยาบาลบ้า	คัดเลือกจากความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ เช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา	คัดเลือกจากความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ เช่น โรงภาพยนตร์ ย่านงามวงศ์วาน

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานภาพยนตร์แนวตลก	พยัคฆ์ร้ายสายหน้า	แสนสนทศิษย์สายหน้า	โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า
- เลือเสื้อผ้า	คัดเลือกเสื้อผ้าโดยอ้างอิงตามบทภาพยนตร์เป็นหลัก	คัดเลือกเสื้อผ้าโดยอ้างอิงตามบทภาพยนตร์เป็นหลัก	คัดเลือกเสื้อผ้าโดยอ้างอิงตามบทภาพยนตร์เป็นหลัก
- กำกับภาพ	กำกับภาพตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของเนื้อเรื่อง	กำกับภาพตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของเนื้อเรื่อง เช่น ภาพของสถานที่ให้ดูเก่า ๆ ไม่ทันสมัย	กำกับภาพตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของเนื้อเรื่อง เช่น ภาพโรงหนังที่ดูโหลม ๆ เก่า ๆ
- ฉากและศิลป์	ดูแลองค์ประกอบของภาพ สถานที่ที่เลือกเสื้อผ้า ให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของภาพยนตร์	ดูแลองค์ประกอบของภาพ สถานที่ที่เลือกเสื้อผ้า ให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของภาพยนตร์	ดูแลองค์ประกอบของภาพ สถานที่ที่เลือกเสื้อผ้า ให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง อารมณ์ และ โทนของภาพยนตร์
ขั้นตอนการถ่ายทำ			
- การถ่ายทำภาพยนตร์	ถ่ายทำตามแผนที่วางไว้ โดยจะมีการประชุมก่อนและหลังถ่ายเสร็จ	ถ่ายทำตามแผนที่วางไว้ โดยจะมีการประชุมก่อนและหลังถ่ายเสร็จ	ถ่ายทำตามแผนที่วางไว้ โดยจะมีการประชุมก่อนและหลังถ่ายเสร็จ
- กำกับการแสดงและสร้างอารมณ์	เน้นการสร้างอารมณ์จากภายใน (inner) โดยผู้กำกับภาพยนตร์จะอธิบาย สอน และแสดงตัวอย่างให้ดู	เน้นการสร้างอารมณ์จากภายใน (inner) โดยผู้กำกับภาพยนตร์จะอธิบาย สอน และแสดงตัวอย่างให้ดู	เน้นการสร้างอารมณ์จากภายใน (inner) โดยผู้กำกับภาพยนตร์จะอธิบาย สอน และแสดงตัวอย่างให้ดู

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานภาพยนตร์แนวตลก	พยัคฆ์ร้ายสายหน้า	แสนสนทศิษย์สายหน้า	โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ			
- การตัดต่อ	.ใช้เวลาในการตัดต่อ 6 เดือน	3 เดือน	3 เดือน
- การถ่ายซ่อม	เป็นการถ่ายฉากที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างสองฉากเข้าด้วยกัน	เป็นการถ่ายฉากที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างสองฉากเข้าด้วยกัน	จะเป็นการถ่ายฉากที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างสองฉากเข้าด้วยกัน
- การลงสีหรือเปลี่ยนสี	เน้นสีธรรมชาติจากการถ่ายทำ	จะใช้โทนสีน้ำตาลเป็นหลักเพื่อให้ภาพที่ออกมาดูเก่า ๆ	จะใช้โทนสีน้ำตาลเป็นหลักเพื่อให้ภาพที่ออกมาดูเก่าและโบราณ

แผนภาพที่ 4.1

แสดงการบริหารงานการถ่ายทำภาพยนตร์แนวตลกของ

ผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์

